

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τρίμηνος.....	40.	9	Χρυσά φράγκα.....	20
Έξάμηνος.....	»	16	Χρυσά φράγκα.....	40
Έτησίαν.....	»	30		

Μετά μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΓΥΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ
 ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Είς την 3ην σελίδα ο στίχος..... λεπτά 50

Είς την 4ην σελίδα ο στίχος..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ :

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Εἶνε πιθανόν, μεταβληθεῖσάν τῶν περὶ τούτου κυβερνητικῶν σκέψεων νὰ γίνῃ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων. Τύχη ἀγαθῇ. Ἡ νεωτέρα σκέψις εἶνε καὶ ἡ σωφτε-
 ρα. Μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλλάς παρέσχε τὸ ἰδιορρυθμότερον θέαμα σιγῶσης καὶ ἀνα-
 μενούσης ἑμπολέμου χώρας, ἐνῶ ἐξ ὁ-
 λων τῶν σημείων φαίνονται ἀμφισβητού-
 μενα οὐχὶ ἐπιμάχα δικαιώματα, ἀλλ' ἀπολύτως συνδεδεμένα πρὸς τὴν ὑπαρ-
 ξιν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ πολέμου. Διότι διὰ τὴν Ἑλ-
 λάδα ὁ ἀγὼν ἦτο ἀπελευθερωτικὸς. Δὲν ἦτο ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἑλλη-
 νισμοῦ. Ἦτο ἐθνικὴ ἐξέγερσις ἀποσκο-
 πούσα νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν καὶ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὸ Στέμμα τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ὅλους ἐ-
 κείνους τοὺς ἀμιγεῖς καὶ ἀνθοῦντας ἐλ-
 ληνικοὺς πληθυσμοὺς, οἵτινες ὑπὸ τὰς δεινότερας τῶν συνθηκῶν δι' ἓνα λαὸν ἐ-
 τήρησαν ἀπαραμειώτον τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν αἶσθημα καὶ ἀρτίαν ἐν συνοχῇ τὴν ἐ-
 θνικὴν αὐτῶν συνειδήσιν. Ποῖοι εἶνε οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι; Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ εἰπώμεν. Ἡ Μεγάλη Ἑλλάς, ἡ κατ' ἐξοχὴν Ἑλλάς εἶνε ἡ πρὸς ἀνατο-
 λὰς τοῦ Στρυμόνος καὶ καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς παραλίας ἀπὸ Χαλκιδικῆς μέχρι τῆς θαλάσσης τοῦ Μαρμαρᾶ. Δὲν λέγομεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς θυσίας τὸ ἔθνος ἡμῶν. Ἀλλ' αἱ θυσίαι αὐταὶ νὰ ὦσι τοιαῦται, ὥστε νὰ μὴ κλείεται ὀριστικῶς ἡ τύχη καὶ τὸ μέ-
 λον τῆς φυλῆς. Βεβαίως δὲ θὰ εἶνε τε-
 ρατῶδες, ἐὰν μετὰ τὸσαῦτάς πολεμικὰς θυσίας καὶ μετὰ τὸσας θυσίας παραχω-
 ρήσεων ἐν Θράκῃ ἀμφισβητηθῶσιν ὅσα ἀπαράγραπτα δικαιώματα ἔχει ὁ ἑλλη-
 νισμὸς τῶν Σερβῶν, τῆς Εὐάνθης, τῆς Δράμας, τῆς Καβάλλας, τῶν νήσων. Ἀλλὰ πρὸς ἐπιτυχίαν τοιοῦτου διπλω-
 ματικοῦ πλέον ἀγῶνος, ὅστις ἀγνωστον ποῖαν δύναται νὰ λάβῃ ἐξελίξιν, εἶνε

νάγκης συναφοῦς πρὸς διπλωματικὰ ἔργα. Τὰ Ἰωάννινα κατακυρωμένα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, οὔτε ἡμφισβητήθησαν οὔτε ἀμφισβητοῦνται ὑπὸ τινος πλὴν ἀνευ-
 θύνων τινων μεγαλοστόμων Ἀλβανῶν ἐκπολιτισθέντων εἰς τὰς Εὐρώπας, ἐνῶ ἀφῆκαν τὴν γενέτειράν των ὑπὸ τὸ πυ-
 κνότερον τῆς ἀμαθείας σκότος καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀγριωτέρων φυλετικῶν ἀνταγωνισμῶν. Ἀρα διπλωματικῶς εὐρὺ ἀνοίγεται τὸ στάδιον τῆς ἐνεργείας πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν. Καὶ τῆς ἐνε-
 γείας ταύτης κυριώτατος παράγων ἔσε-
 ται ἀναμφιβόλως ἡ φωνὴ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐρχομένη νὰ ἐνώσῃ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς πρὸς τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς διαμαρτυρίας μερῶν ἑλληνικῶν, ἅτινα ἀποσπασθέντα τοῦ τουρκικοῦ ζυ-
 γοῦ, μόνον ὑπὸ Ἑλλήνων εἰκούμενα ἀμφιβάλλουσι περὶ τῆς τύχης αὐτῶν. Καὶ τοῦτο δι' οὐδὲν ἄλλο σύμμαχον κράτος, διότι οὐδεὶς τῶν συμμάχων ἔ-
 χει νὰ παρουσιάσῃ ἱστορικῶς, ἐθνολο-
 γικῶς καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ἀμιγροῦς πλη-
 θυσμοῦ Σέρρας ἢ Καβάλλαν ἢ νησιωτι-
 κὸν καθεστῶς. Ἐὰν ἐπομένως εἶνε ἀ-
 ληθὴς ἡ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως, ὅ-
 πως μὴ δηλώσῃ τὴν ἀνάγκην σιγῆς διὰ τὰ ἐθνικὰ ζητήματα, φρονοῦμεν, ὅτι ἀ-
 ποτελεῖ πρᾶξιν συμφωνοῦν πρὸς τὰς ὑ-
 ψίστας ἐθνικὰς ἀνάγκας, αἵτινες ἦτο εὐλογον νὰ ἐκδηλωθῶσι καθ' ὅν τρόπον διεξήχθη ὁ ὅλος ἀγὼν, ὁ ἀγὼν ὁ ὕστα-
 τος, ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῶν ὅλων. Ἀλλὰ σή-
 μερον δὲν πρόκειται περὶ ἐρεύνης τελε-
 σθέντων. Οὔτε ἐπ' αὐτῶν πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ ἡ Βουλὴ. Αἱ ἀνάγκαι ἐπιβάλ-
 λουσιν ὁμοφωνίαν καὶ σύμπραξιν πρὸς ἄμυναν ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων. Ὅταν δὲ ἡ κυβερνησις κράτους ἐλευθέ-
 ρου ἐκτὸς ἐλευθερίας ἐν τῇ ἀποκτῇ τῶν δικαιῶν ὁμόφωνον καὶ προδοτικῶς ἀγ-
 κλήσῃ τὴν γνώμην συμμάχου τῆς ἐθνι-
 κῆς ἀντιπροσωπείας, οὐ μόνον εὐχερέ-
 στερον γίνεται τὸ ἔργον αὐτῆς, ἀλλὰ

ὁλόους τῆς ἀγίας Σοφίας.

Ὁ Ἕλλην ἐνθουσιᾷ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Παρθε-
 νῶνος, ἀλλ' εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Σοφίας πί-
 πτει μάρτυς! Ἀν διὰ τὸν πρῶτον ὁμιλεῖ τὸ ἰ-
 δανικὸν τοῦ καλοῦ, διὰ τὸν ναὸν ὅμως τῆς ἀ-
 γίας Σοφίας ὁμιλοῦσιν αὐταὶ αἱ μυχιαῖται χορδαὶ πάσης Ἑλληνικῆς καρδίας.

Οἱ Βυζαντινοὶ ναοί, εἰς οὓς σήμερον εἰσερ-
 χόμενοι προσερχόμεθα, εἰσιν οἱ αὐτοὶ ναοί, εἰς
 οὓς πρὸ ἡμῶν ἐν τῇ αὐτῇ πίστει, προσερχήθη-
 σαν οἱ πατέρες ἡμῶν.

Ὁ Περικλῆς εἶνε πάππος, ὁ Κωνσταντῖνος
 πατὴρ, ὁ δὲ μεγαλομάρτυς Κωνσταντῖνος, πο-
 λυφίλητος ἀτυχῆς ἡμῶν Ἡγεμὼν, καὶ ἀδελφός.
 Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἐκδίκησις τοῦ τιμίου αἵμα-
 τος αὐτοῦ κυρίως ἦδη ἡμῖν τοῖς ἀδελφοῖς αὐ-
 τοῦ ἐναποκέεται.

Ἀπὸ τῆς περιόδου ταύτης ὅς ἀναπτύξῃ ὁ ἱε-
 ροκλήρῃς δι' εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν συνεγράφη-
 σαν τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ σύμβολον τῆς πίστεως καὶ
 τὰ δόγματα.

Ὁ Ἀρειὸς Πάγος εἶνε ἡ κολυμβήθρα, ἐν ᾗ διὰ
 τῆς δημιουργίας τοῦ Παύλου ἐβαπτίσθη σύμπα-
 σα ἡ νῦν πεπολιτισμένη Εὐρώπη. (Ἡ Ἑλληνι-
 κὴ γλῶσσα, ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία, οἱ Ἑλλη-
 νες πατέρες—ἐκχριστιανισμὸς τῆς Εὐρώπης).

Τί ἦτο ἡ ἀγία Σοφία; Τί εἶνε; καὶ τί ἐξη-
 τοῦμεν, καὶ διὰ ἡ διακοπὴ τῆς θείας λειτουργ-
 γίας καὶ ἡ συνέχεια ταύτης, ἅμα τῇ ἐπανακτῇ
 αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶνε ἡ ἐθνικὴ πε-
 ποίθησις, ὅτι πρὸς καιρὸν ἡττήθη ὁ Ἑλλη-
 νισμὸς, καὶ ὅτι μετὰ πάροδον χρόνου πάλιν ὁ
 Ἑλληνισμὸς θέλει ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐστίαν αὐ-
 τοῦ.

Ταῦτα καὶ μύρια ἑτέρα ἀπὸ τῆς περιόδου
 ταύτης μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα εἰσι θέματα
 πρώτης δυνάμεως πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἐξέγε-
 ρσιν τοῦ αἰσθηματος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ἐπὶ τῆς περιόδου ταύτης ὁ ἱεροκλήρῃς βασι-
 ζόμενος δύναται νὰ ἀναδείξῃ τὸν μεγαλεῖον τῶν
 Ἑλλήνων χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων, τὸν μεγα-
 λεῖον τῆς Ἑκκλησίας καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν
 ἱερῶν τελετῶν καὶ εορτῶν, ὅς μέχρι σήμερον
 εὐσεβῶς ἐπιτελοῦμεν καὶ ὑπὲρ ὃν μαχόμεθα.

Γ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΕΙΣ ΠΟΙΑΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΠΕΡΙΗΛΘΕ

— Τὸ καθεστῶς τῆς ἐλευθέρας ἐμπορίας
 — Ὁ ἐργάτης τῶν ἀγορῶν
 — Ὁ γεωργὸς καὶ ἡ ἐλλείψις ἀγορῶν

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "ΠΕΛ ΜΕΛ.,

Εἰς τὴν «Πὲλ Μέλ Γκαζέτ» τοῦ Λονδίνου
 εἰς ὁπαδὸς τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος
 καὶ ἀντίπαλος τοῦ φιλελευθέρου Ὑπουργείου,
 περιγράφει ὡς ἐξῆς τὴν κατάστασιν τῆς ἀγ-
 γλικῆς γεωργίας ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῆς ἐλευθέ-
 ρας ἐμπορίας:

νο. Ἀλλ' ἡ πόλις ἐπεκτεινομένη κατεδάφισε
 καὶ ἀνήγειρεν ἐργοστάσια πέριξ τοῦ μέρου
 εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη παρήγετο ἐξαφανίσασα ἐν
 τελῶς αὐτήν.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΜΕΛΙΟ

ΑΝΔΡΑΓΑΘΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ

Η ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ

— Τερατωδία ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτι-
 σμοῦ
 — Νυκτερινοὶ αἰθνηδισμοὶ
 — Αἱ ἐλληνικαὶ σημαίαι

ΔΗΔΙΑΣΜΟΙ

Ἀφίκοντο χθὲς οἱ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ἀ-
 μέλιο ἐκ Ρόδου ἀπελαθέντες κ. κ. Δημ. Ἀ-
 ναστασιάδης, δημογέρον, Γ. Γεωργιάδης καὶ
 Δημ. Πολίτης, οἵτινες ὡς ἐξῆς μᾶς ἀνεκί-
 νωσαν τὰ ὅσα ἐν Ρόδῳ συνέβησαν χαρακτη-
 ριστικὰ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποῖαν ἀκολουθεῖ
 ἡ Ἰταλία εἰς τὸ ζήτημα τῶν νήσων.

— Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐνώσεως
 Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὅλα τὰ χωρία
 τῆς νήσου εἶχον ἀποφασίσει ἐκ συμφώνου νὰ
 κηρύξωσι τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλ-
 λάδος. Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Μανώλα, Ἀρ-
 χάγγελος, Γεννάδι, Βάτι, Βιλανόβα, Τριάντα
 συνηθροίσθησαν εἰς τὸ χωρίον Κρεμαστὴ ἀ-
 πέχον περὶ τὴν 1 1/2 ὥραν τῆς πρωτευούσης
 καὶ ἐν τῇ ἱστορικῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου τοῦ-
 του ὕψωσαν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἐν ζητω-
 κραυγαῖς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως καὶ κωδωνοκου-
 σίας. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἦτο ἀκράτητος, 10
 χιλιάδες λαοὶ ἐξητωκραύξαζον ὑπὲρ τῆς ἐνώ-
 σεως. Ἡ χωροφυλακὴ, ἱππικὸν, βερσαλλιέροι
 ἐπέπασαν διὰ τὴν ἐγχείρησιν ὁρδῶν νὰ τοὺς διαλύ-
 σουν. Προσεπάθουν νὰ συλλάβουν τὸν διδά-
 σκαλον τοῦ χωρίου καὶ τοῦ σχίζου τὰ ρούχα,
 ἀλλ' ὁ λαὸς δὲν τοὺς ἀφίνει. Καὶ δὲν τὸ κα-
 τέρθησαν. Ὁ διδάσκαλος ὅμως ἐδῆλωσεν εἰς
 αὐτοὺς ὅτι ὁ ἴδιος τὴν ἐπομένην θὰ παρουσια-
 σθῇ εἰς τὸν Ἀμέλιο.

Περὶ σφόδρα δὲν γνωρίζουσιν οἱ ἀπελαθέν-
 τες, διότι τὴν νύκτα τῆς αὐτῆς ἡμέρας συνε-
 λήφθησαν.

— Πῶς ἀπνέλαθον
 Ὁ κ. Δημήτριος Ἀναστασιάδης εὐρίσκετο
 ἐν τῇ οἰκίᾳ του εἰς τὴν σροικίαν τῆς Μητρο-
 πόλεως ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Ἦτο ἡ ὥρα 3
 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁπότε ἤκουσε νὰ κρού-
 σουν ἐν παγκοίνῳ συλλαλητηρίῳ τοὺς ἱερούς
 αὐτῶν πόθους ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως των μετὰ τῆς
 μητρὸς των Ἑλλάδος, καθ' ἣν ἐποχὴν διὰ τῶν
 νικηφόρων ὅπλων ὁ ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυ-
 ριάρχίαν Ἑλληνισμὸς σύσσωμος ἐξεγείρεται

— Τὸ ψήφισμα τῶν Ροδιῶν
 Ὁ ἐν Ἀθήναις σύλλογος τῶν Ροδιῶν ἀπέ-
 στείλε πρὸς τοὺς Ἰταλικούς πολιτικούς καὶ λοι-
 πούς συλλόγους καὶ ἐν γένει πρὸς τὸν Ἰταλικὸν
 λαὸν τὴν ἐξῆς εὐγλωττον διαμαρτυρίαν:

«Πληροφόρηθις ἐξ ἀσφαλῶν πηγῶν, ὅτι,
 προκειμένου οἱ Ρόδιοι συμπολίται νὰ ἐκφρά-
 σουν ἐν παγκοίνῳ συλλαλητηρίῳ τοὺς ἱερούς
 αὐτῶν πόθους ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως των μετὰ τῆς
 μητρὸς των Ἑλλάδος, καθ' ἣν ἐποχὴν διὰ τῶν
 νικηφόρων ὅπλων ὁ ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυ-
 ριάρχίαν Ἑλληνισμὸς σύσσωμος ἐξεγείρεται

δουμάτων ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ ἄνευ χρη-
 μάτων.

— Αἱ ἀλλοδαπὲς οὐλοῦνται

Ἐκ τῶν χωρίων συνεληφθησαν ἄνω τῶν
 30, μετὰ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται ὁ
 Δήμαρχος τοῦ χωρίου Γεννάδι, ὁ διδάσκαλος
 καὶ ὁ ἱατρὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίου κ. Ἐμ. Βύθου-
 μίου.

Τὴν δὲ ἐπομένην ὁ στρατηγὸς Ἀμέλιο ἐ-
 στείλε 200 ἱππεῖς διὰ νὰ καταδιώκωσι τὰς
 σημαίας ἐξ ὅλων τῶν χωρίων.

— Τὰ προηγούμενα

Πρὸ μηνῶν ὅλα τὰ χωρία καὶ ἓνα ἑκαστο-
 μονομερῶς εἶχε κηρύξει τὴν ἔνωσιν καὶ ὕψω-
 σεν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Ὁ Ἀμέλιο διέταξε
 τότε τὰ ὅργανά του νὰ τὰς καταδιώκωσι,
 πράγματι δὲ οἱ καραμπινιέροι τοῦ χωρίου Μα-
 νώλα, θραύσαντες τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας,
 ἀνῆλθον εἰς τὸ κωδωνοστάσιον καὶ κατεκου-
 ρέλισαν τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Τὸ ἴδιον
 συνέβη καὶ εἰς τὸ Γεννάδι.

Μετὰ τὰ συμβάντα τῆς Κυριακῆς ὁ Στρα-
 τηγὸς Ἀμέλιο ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἀ-
 πηγόρευε τὰς πολιτικὰς συζητήσεις καὶ τὰς
 διαδηλώσεις. Ἀπηγόρευε συγχρόνως τὴν ἀ-
 νάρτησιν πάσης ἄλλης σημαίας πλὴν τῆς ἰτα-
 λικῆς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελε παραβῇ τὴν διατα-
 γὴν του θὰ καταδικάζεται εἰς 6 χιλ. φράγ-
 γων πρόστιμον, 1 ἔτους φυλάκισιν ἢ ἀπέλασιν.
 Ὡστε ὁ Στρατηγὸς Ἀμέλιο ἐξακολουθεῖ
 μετὰ προσωπικῶν κινδύνων νὰ ἀνδραγαθῇ.

Ἀγαθὴ Ἰταλία. Πόσα διαπράττονται ἐπ'
 ὀνόματί σου.

— Ἀπελάσεις ἐξακολουθοῦν

Τηλεγραφήματα ἐκ Σάμου ἀναγγέλλουν ὅτι
 ἐν Ρόδῳ ἐξακολουθοῦν αἱ φυλακίσεις τῶν χω-
 ρικῶν.

Οὕτω πρὸ δύο ἡμερῶν ἀπηλάθησαν βιαίως
 πλείστοι, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ Δήμαρχος τῆς
 πρωτευούσης, ὁ Δημογέρον Παυλίδης καὶ εἰς
 ἕτερος Δημογέρον, ἐπικεκταὶ δὲ καὶ ἕτεροι
 ἀπελάσεις.

Ἡ ἐκ τούτων ἐντύπωσις εἶνε ὀδυνηρὰ πλή-
 ρης δὲ τρομοκρατία ἐπικρατεῖ ἐν τῇ νήσῳ.

— Τὸ ψήφισμα τῶν Ροδιῶν

Ὁ ἐν Ἀθήναις σύλλογος τῶν Ροδιῶν ἀπέ-
 στείλε πρὸς τοὺς Ἰταλικούς πολιτικούς καὶ λοι-
 πούς συλλόγους καὶ ἐν γένει πρὸς τὸν Ἰταλικὸν
 λαὸν τὴν ἐξῆς εὐγλωττον διαμαρτυρίαν:

«Πληροφόρηθις ἐξ ἀσφαλῶν πηγῶν, ὅτι,
 προκειμένου οἱ Ρόδιοι συμπολίται νὰ ἐκφρά-
 σουν ἐν παγκοίνῳ συλλαλητηρίῳ τοὺς ἱερούς
 αὐτῶν πόθους ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως των μετὰ τῆς
 μητρὸς των Ἑλλάδος, καθ' ἣν ἐποχὴν διὰ τῶν
 νικηφόρων ὅπλων ὁ ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυ-
 ριάρχίαν Ἑλληνισμὸς σύσσωμος ἐξεγείρεται

τῆς κεφαλῆς τῆς ὑφουμένης χεῖράς της ἐκρ-
 τει τὸ νεώτερον τέκνον της.

— Σώσατέ το! ἐκραύγαζε.

— Ρίψατέ μοι το, ἐκραύγαζε πρὸς αὐτὴν ἡ
 θυρωρὸς καὶ συγχρόνως ἔτεινε τὴν ποδίαν
 τῆς.

Ἡ μήτηρ εἶχε μαντεύσει τὴν κραυγὴν μᾶλ-
 λον ἢ τὴν ἤκουσεν, ἐνόησε τὸ κίνημα καὶ ἐρ-
 ριψε τὸ πολυτίμον φορτίον τῆς.

Δυστυχῶς τὰ κορδόνια τῆς ποδὸς ἐθραύσθη-
 σαν καὶ τὸ πεδίον ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
 τραυματισθὲν σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλὴν.

Σχεδὸν συγχρόνως μεγάλη κραυγὴ ἤκούετο
 καὶ ἡ μήτηρ ἐπιπτεν ἐπίσης συντριβομένη ἐπὶ
 τοῦ ἐδάφους. Ἡ ἀτυχὴς ἥτις δὲν ἦτο πλέον
 εἰμὴ φλεγόμενος πυρὸς εἶχε πέσει μόνη τῆς
 εἰς τὸ κενόν καὶ ἔθραυσε τὰς δύο κνήμας τῆς
 ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς αὐλῆς.

Ἡ μήτηρ μίαν μόνον ἐξέβαλλε κραυγὴν
 «Διόνυσια! Διόνυσια!...καὶ ἐλιποθύμησεν. Ἐν τῷ τέ-
 κνῳ τῆς αὐτοῦς εἶχε πράγματι παραμείνει
 εἰς τὴν καιομένην οἰκίαν.

Ἀλλ' ἤδη ἐσπευδον πανταχόθεν καὶ εἰς
 θαρραλὲς διαβάσεις, ὁ Λοκ.Πουζάντ ἀνῆλθε
 ταχέως εἰς τὸ οἶκον καὶ δι' ἰσχυρὰς ἀπωθή-
 σεως ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ παρὰ τὸν καπνὸν
 ὅστις ἐπλήρου τὰ δωμάτια κατάρθρωσε νὰ ἀρ-
 πᾶσθαι τὴν μικρὰν Διόνυσίαν, ἥτις κατέκειτο
 ἡμισφικτικῶς ἐν τῇ κλίνῃ τῆς. Οἱ πυροσβέ-
 σται εἰδοποιηθέντες κατέβησαν εὐκόλως τὸ
 πύρ ὅπερ δὲν ἤδυνήθη νὰ λάβῃ μεγάλας δια-
 στάσεις.

Ἡ κ. Ἀμὸν λιπόθυμος, ὠδηγήθη εἰς τὸ
 νοσοκομεῖον Ἀγίου Λουδοβίκου, ὅπου καὶ τὸ
 μικρόν της τέκνον.

Ἡ μήτηρ ἔχει ἐν ἐκ τῶν γονάτων τε-
 θραυμένον ἄλλ' ὑπάρχει φόβος μήπως τὸ
 κρανίον τοῦ μικροῦ της τέκνου εἶνε τεθραυσ-
 μένον. Ἡ κατάστασις των ἦτο καὶ τῶν δύο
 σοβαρωτάτη.

— Ὁ δίδυμος καὶ πατὴρ

Μόλις κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ὁ κ. Ἀμὸν
 ἔμαθε τὸ τρομερὸν ἀτύχημα καὶ μετέβη ἀμέ-
 σως εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἵνα λάβῃ εἰδήσεις περὶ
 τῶν τραυματιῶν. Ἀρσὺ ἔλαβε τὰς περι-
 ποιήσεις τὰς ὁποίας ἀτήρει ἡ κατάστασις τῆς
 ἡ Κα Ἀμὸν συνῆλθεν ἐκ τῆς λιποθυμίας καὶ
 ἐζήτησεν ἀμέσως εἰδήσεις διὰ τὸν υἱὸν τῆς
 Ἰωάννης.

Ἐδόθη εἰς αὐτὴν τότε ἀόριστος ἀπάντησις
 διότι τὸ τέκνον τῆς ε

μεθα ἐγγύτατα τῆς εἰρήνης, δι' ἡμᾶς ὁ ἡ ἐκπόρθησις τῶν Ἰωαννίνων ὄχι μόνον ζήτημα ἡμερῶν εἶνε, ἀλλὰ καὶ ἄγων μάλ- λον ἐθνικῆς εὐλόγου φιλοτιμίας παρὰ ἀ-

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ἡ ἀπ' ἀμβώνας ρητορικῆ ἔστιν ἡ ἀκαταμά- χητος δύναμις τῆς Ἐκκλησίας, ἡ πνευματικὴ μάχαιρα, εἰς ἣν ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει τὰς μεγί- στας αὐτῆς νίκας καὶ τοὺς θριάμβους (Ἀμβρό- σιος, Χρυσόστομος, Μηνιάτης).

Ὁ ἱεροκῆρυξ γενικῶς ἔχεται ὑπ' ὄψιν, ὅτι κηρύττων εἶνε λαμπρὰ σάλπιγξ καὶ στόμα, δι' οὗ διαγγέλλονται εἰς τὰ πλήθη τὰ προστάγ- ματα τοῦ Κυρίου.

Ψυχροὶ καὶ ἀκαταλλήλου κηρύγματος μυριά- κες προτιμότερα ἢ σιγή.

Σκοπὸς τοῦ κηρύγματος ἔστιν ὁ φωτισμὸς τοῦ νοῦ καὶ ἡ διαδόρμησις τῆς καρδίας.

Ὁλος ὁ λόγος ὀφείλει νὰ ὀμιλῇ εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀκροατοῦ (κήρυγμα λογικόν· ἀλλόλογος πι- στεύουσ·) (Ἀθανάσιος), καὶ μόνον ὁ ἐπίλογος ὀφείλει νὰ ὀμιλῇ εἰς τὴν καρδίαν (ἐξέγερσις αἰ- σθήματος—θεῖος ἐνθουσιασμός). Ἐπειδὴ δὲ ὁ στρατὸς εἶνε ψηφοδέημα ἐξ ἐπιστημόνων, χειρωνακίων, ἢ καὶ πᾶντε ἀγαρημάτων, ἐπόμε- νον, ὅτι ἡ γλώσσα ὀφείλει νὰ ἦ πᾶσι καταλη- πτή, καὶ πρὸ παντὸς ἀξιοπρεπῆς ἐν τῇ ἀπλότητι αὐτῆς, οὔτε ἀρχαῖζουσα, οὔτε χυδαία, γελοιο- ποιούσα τὸ κάλλος καὶ τὸ ὕψος τῶν θεῶν ἐν- νοιῶν τῆς ἐκκλησίας. Δι' ἰσοδυνάμων δὲ ἐκφρά- σεων εἶνε δυνατόν νὰ ἐρμηνευθῇ καὶ ἡ δυσκο- λωτέρα ἐννοία (Σωκρατικὴ μέθοδος).

✱

Οὐδὲν ἔθνος καὶ οὐδεμία ἐκκλησία ἔχει τό- σον πλούσια θέματα πρὸς ἐξέγερσιν τοῦ θρη- σκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ αἰσθηματος, ὅσον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, διότι καὶ οὐδὲν τῶν ἐθνῶν ἔχει τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ οὐδεμία τῶν ἐκκλη- σιῶν ἔπαθε τὰ δεινὰ ὅσα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔ- θνους.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους εἶνε μία καὶ ἐνιαία. Διαιρεῖται δὲ εἰς τρεῖς μεγάλας πε- ριόδους, εἰς ἀρχαίαν, μέσην καὶ νεωτέραν, ὧν ἕκαστη ἔχει τοὺς ἰδίους ἄνδρας, ἰδίας διδα- σκαλίας καὶ ἰδία ὑποδείγματα πρὸς παραδειγ- ματισμὸν τῶν ἐπιγόνων.

Ἰδωμεν δὲ ἐξ ἑκάστης περιόδου οἷα λαμ- πρὰ θέματα δύναται νὰ ἀρυσθῇ ὁ ἱεροκῆρυξ διὰ τὸν ἑλληνικὸν στρατόν.

Τοῦτο μόνον σημειοῦμεν, ὅτι ὁ ἱεροκῆρυξ ἐν ἑκάστῳ θεματι, συνδυαζομένη πάντοτε πρὸς τὰς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγινωσκομένας περικοπὰς τῆς ἡμέρας, τρίατινὰ ὀφείλει νὰ θηρεύῃ.

1) Τὴν εὐγενεῖαν τῆς φυλῆς, 2) οἷα πεπὸν- θαμεν, καὶ 3) ποῖα καθήκοντα ἔχομεν πρὸς ἀ- πελευθέρωσιν τῶν ἐν πικρᾷ δουλείᾳ διατελούν- των ἀδελφῶν ἡμῶν.

✱

Ἐκ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἀρνούμεθα κυρίως τὰς περὶ τῆς εὐγενείας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔ- θνους, ὅπερ ὡς τις ἥλιος ἐφώτισε σύμπασαν τὴν Οἰκουμένην.

Εἶπον καὶ δὲν εἶχον ἄδικον, ὅτι ὡς ὁ ἥλιος φωτίζει τὸ στερέωμα, οὕτω καὶ ἡ Ἑλλάς διὰ

ἀμφισβήτησιν τῆς ἀμφισβητοῦνται ὁθεν- δήποτε καὶ ὑπὸ οἰουδήποτε τῶν μὴ ὑ- πολογισάντων εἰς τὸν πόλεμον ὡς εἰς ἀ- γῶνα ἀπελευθερωτικόν.

τῶν προγόνων αὐτῆς ἐφώτισε καὶ φωτίζει τὰ ἔθνη.

Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἔδωκεν ἡμῖν ἐξόχους τύπους τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ (Ἡρόδο- τος, Θουκυδίδης, Ξενοφῶν).

Ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ (Σωκράτης, Πλάτων, Ἀ- ριστοτέλης), ἐν τῇ ρητορικῇ (Γοργίας, Ἰσο- κράτης, Δημοσθένης), ἐν τῇ ποιήσει (Ὅμηρος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Αἰσχύλος), ἐν τῇ τέχνῃ (Φειδίας, Ἰκτίνος, Ἀπελλῆς), ἐν τῇ πολιτεῦ- σθαι (Περικλῆς, Ἀριστείδης, Κίμων), ἐν τῇ στρατεύεσθαι (Λεωνίδας, Μιλτιάδης Θεμιστο- κλῆς) κ.τ.λ.

Τί δὲν δύναται νὰ ἀναφέρῃ ὁ ἱεροκῆρυξ ἀπὸ τῆς περιόδου ταύτης πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἀ- κροατῶν αὐτοῦ, ὅποια ἐξόχα ὑποδείγματα ἀρε- τῆς, φιλοπατρίας καὶ ἠθικῆς διδασκαλίας!

✱

Μετὰ δυνάμει δὲ λόγου ὀφείλει νὰ ἀνα- πύσῃ εἰς τὸν στρατὸν τὰ ἀνωτέρω θέματα ὁ ἱεροκῆρυξ καὶ τὰς μεγάλας μάχας τῶν ἀρχαίων, φροντίζων ὅπως ἐξεγείρῃ τὸ αἶσθημα τῶν στρα- τιωτῶν, ὅτι τοιοῦτον προγόνων ἀπόγονοί ἐσμεν καὶ ὅτι ὡς οἱ πρόγονοι οὕτω καὶ ἡμεῖς ὅμι- ρον συνεχίζομεν τὸν μέγαν καὶ ἱερὸν ἀγῶνα τῆς κατισχύσεως τοῦ φωτὸς κατὰ τοῦ σκότους, τῆς ἀληθείας κατὰ τοῦ ψεύδους, καὶ τοῦ πολι- τισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαριότητος.

Ἄς ἀναφέρῃ ποῖον δὴ ἦτο τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἐν ἡ δουλείᾳ τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ ἀπὸ τοῦ 1453 μ. Χ. ἤρχιζεν ἀπὸ τοῦ 480 π.Χ., ἦτοι πρὸ 2 χιλιάδων ἐτῶν, ἀπὸ τῆς ἐν Σαλαμῖνι δι- λῶν ὅτι ναυμαχίας!

Ἡ ἀρχαία Ἑλλάς ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐφ' ἣς ὑπνοῦται τὸ περίλαμπρον οἰκοδόμημα τῆς Ἑ- νιαίας ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἣτις ἄλλως εἶνε τὸ σοβαρὸν ὑποκείμενον τῶν σπου- δῶν πάντων τῶν Πανεπιστημίων τοῦ κόσμου καὶ τῶν διὰ τὸν αἰῶνα σοφῶν τῆς γῆς.

Τοιαῦτα τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος θέ- ματα, καὶ τὰ διδάγματα, ἄντινα καλῶς ἀναπτυσ- σόμενα λαμπρῶς ἀποδεικνύουσι τῆς ἑλληνι- κῆς φυλῆς καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν εὐ- γένειαν καὶ παροτρύνουσιν ἡμᾶς πρὸς μίμησιν ὁμοίων γενναίων ἔργων.

Ἄν ἡ προηγουμένη περίοδος εἶνε τὸ ἀνεξάν- τλητον μεταλλεῖον τῶν μοναδικῶν κατορθωμά- των τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας, ἡ μέση αὕτη περίοδος εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν κατάλληλος πρὸς ἀναρρίψιν τοῦ ἔθνους καὶ θρησκευτικοῦ αἰ- σθηματος, εἶνε ἡ περίοδος, ἐφ' ἣς θεμελιούται αὐτὸ τὸ νῦν μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τῆς θρη- σκείας ἡμῶν, καὶ ὁ χρυσοῦς κρῖκος, ὁ συνδέων ἡμᾶς ἀφ' ἑνὸς μὲν μετὰ τῶν πρὸ Χριστοῦ προ- γόνων, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἐκ- γόνων.

Οἱ Χριστιανοὶ Ἑλληνες μὴ λησμονώμεν, ὅτι συνδεόμεθα τόσον μετὰ τοῦ δήμου τοῦ Περι- κλέους, ὅσον καὶ μετὰ τῆς ἐποχῆς τῶν Αὐτο- κρατῶν τοῦ Βυζαντίου.

Ἄπαν τὸ θρησκευτικὸν ἡμῶν σύστημα, αἱ ἰσχύουσιν τελεταὶ καὶ δογματὰ δὲν ἐμορφώθησαν ἐπὶ τοῦ Περικλέους ἐν τῷ Παρθενῶνι, ἀλλ' ἐπὶ τῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τοῦ ὁρ

ἐδαφός εἶνε κατὰ τὸ ἡμῖσι κατεστραμμένον ἐκ τῆς ἀμελείας μεθ' ἣς τοῦτο καλλιεργεῖται πρὸς παραγωγὴν.

Τὸ ὅτι ὁ ἐργάτης τῶν ἀγρῶν ἔχει ἀθλίαν κατοικίαν εἶνε γεγονός, τὸ ὅποῖον οἱ ἐνωτικοὶ προέταξαν ἀληθῶς διὰ νὰ πείσωσι τὴν Κυ- βέρνησιν ὅπως κατασπέρῃ τὸ σχέδιον περὶ τῶν κατοικιῶν. Τὸ ὅτι ἡ παρακμὴ τῆς γεωρ- γίας ἀποδίδει τὸν πληθυσμὸν τῶν ἐξοχῶν καὶ τὸν συσσωρεύει εἰς τὰς πόλεις πρὸς ἀνα- ζήτησιν, συγνάμει, φανταστικῆς οἰασθῆποτε ἐργασίας, εἶνε πρᾶγμα, τὸ ὅποῖον ἐπαναλαμ- βάνουν ὅλοι οἱ ὅπαδοι τῆς προστατευτικῆς πο- λιτικῆς τοῦ κ. Τσάμπερλαιν ἀπὸ διετίας.

Διότι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἐξηφα- λισμένη διὰ τὸν γεωργὸν ζωὴ, εἰς οἷανδῆποτε τάξιν καὶ ἂν ἀνήκῃ οὗτος, εἰμὴ ἐὰν ὑπάρχου- σιν ἄγροαι ἔτοιμοι ν' ἀγοράσωσι τὰ προϊόντα του. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ γεωργὸς εἶνε ἐκτεθειμέ- νος νὰ βλέπῃ τὰ προϊόντα του καταπνιγόμενα ὑπὸ τῶν εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμὰς ἀποστολῶν τῶν πλεονασμάτων τῆς παραγωγῆς ἄλλων χωρῶν καὶ τὰ κέρδη τοῦ ἔτους του περιοριζό- μενα εἰς τὸ μῆδεν, δὲν δύναται οὔτε νὰ κερ- δίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, οὔτε νὰ πληρώσῃ ἐπαρ- κούντα ἡμερομίσθια εἰς τοὺς ἐργάτας του.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς γενζίνης

Εἴκοσι χιλιάδες λίραι στερελίναι θὰ δοθῶσιν ὡς βραβεῖον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ εὕρῃ οὐσίαν ἀντικαθιστῶσαν τὴν βενζίνην, ἣτις χρησιμοποιο- εῖται νῦν διὰ τὰ αὐτοκίνητα. Ἡ νέα καύσιμος ὕλη δόλον νὰ εἶνε εὐκόλως χρήσιμος καὶ εἰδούς τοιούτου, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ λείψῃ καὶ τοῦ ὁποίου ἡ δαπάνη νὰ μὴ δύναται νὰ φθάσῃ εἰς μεγάλα ὕψη.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ θὰ γίνωσι γνωσταὶ ὅταν αἱ ἐνδιαφερόμεναι κυβερνήσεις θὰ συμφωνήσωσι μεταξύ των.

Ἡ καταπολέμησης τῶν μυιῶν

Νέον σύστημα καταπολεμήσεως τῶν μυιῶν τίθεται νῦν εἰς ἐφαρμογὴν. Ἦτο ἀπὸ πολλοῦ χρό- νου γνωστὸν, ὅτι παρὰ τὸν καλοῦμενον Ἐμ- πουςα μυῖα ἔχει καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν βλαβερῶν καὶ ἐπιμυιῶν ἐντόμων, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἦτο δυνατόν νὰ καλλιεργηθῇ τοῦτο.

Ἐσχάτως ὁμοῦ εἰς ἄγγλος ἐπιστήμων κατῶ- ϑησε νὰ φανεύσῃ μυῖας εἰς μεγάλην κλί- μακα, θέτον πλησίον των τὴν καλλιεργεῖαν τοῦ ἐν λόγῳ παρσίτου, ἀναμειγμένην μετὰ γάλα- κτος, ὕδατος, σακχάρους καὶ ἄλλων οὐσιῶν τὰς ὁποίας αἱ μυῖαι προτιμᾷσι.

Ἐξαιρετικὴ ἡχώ

Ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Οὐαλλίαν ἡχώ ἀληθῶς ἐξαιρετικὴ, διότι ἐπαναλαμβάνει μίαν λέξιν εἰ- κοσιᾶς φορὰς. Μέχρι τοῦδε τὰ πρωτεῖα τοῦ εἴ- δους τούτου κατεῖχεν ἡ Ἀγγλία διὰ τῆς περι- φήμου ἡχοῦς τοῦ Γουδστοκ, ἣτις ἐπαναλαμβά- νει δεκαεπτάκις τὴν ἡμέραν καὶ εἴκοσι τὴν νύκτα.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἔζων οἱ πάπποι μας ἀπῆ- λαινε μεγάλῃς φήμης ἡ ἡχώ τῆς Σιμονέττας, κει- μένη εἰς ὀλιγίστην ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Μιλὰ

πατέρα καὶ ταναπαλιν. Μόλις ὁ κ. Ἀναστα- σιάδης ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του ἀμέσως περι- κυκλώθη ὑπὸ ἐτέρων 5 καραμπινιέρων, οἵτι- νες ἦσαν κρυμμένοι καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀ- στυνομίαν, ὅπου εὔρε καὶ τὸν κ. Πολίτην.

Ὁ κ. Ἀναστασιάδης διετέλεσεν ἐπὶ δε- καετίαν Διευθυντὴ τῶν Κεντρικῶν Σχολῶν Ρόδου. Εἶνε ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων πατριω- τῶν, οἵτινες θυσιάζουσι τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς πα- τρίδος. Τὰς περισσοτέρας ὥρας τῆς διδασκα- λίας του ἐπὶ τουρκοκρατίας ἀκόμη διέθετεν εἰς τὸ νὰ διδάσκῃ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγά- πην. Τώρα εἶνε εὐχαριστημένος διότι οἱ πλεῖ- στοι τῶν Ροδίων συναγωνιστῶν του, ὑπῆρξαν μαθηταὶ του.

— Πῶς συνελήφθη ὁ κ. Πολίτης

Ὁ κ. Δ. Πολίτης ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ καφενεῖου καὶ ξενοδοχείου τὸ «Σύνταγμα» εὐ- ρίσκετο καὶ οὗτος εἰς τὴν πρωτεύουσιν εἰς τὴν ἐν Νεοχωρίῳ οἰκίαν του. Ἡ ὥρα ἦτο 2 καὶ 1)2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἀκούονται κρότοι εἰς τὴν θύραν καὶ ἡ ἀδελφὴ του, ἣτις ἡγρύπνει παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῆς ἀσθε- νούσης μητρὸς τῆς, ἤνοιξε τὸ παράθυρον διὰ νὰ ἴδῃ τὸν εἰς τοιαύτην ὥραν ἐπισκέπτην. Οἱ εἰς τὴν αὐλὴν καραμπινιέροι εἶπον ὅτι ζητοῦσι τὸν ἀδελφόν τῆς διότι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του συ- νέβη συμπλοκή. Ἀνύποπτος ὁ κ. Πολίτης ἐ- ξῆλθεν εὐχαριστήσας μάλιστα τὴν ἀστυνομίαν διότι τὸν εἰδοποίησαν. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὸν ἀφῇ- σουν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του τὸν ὠ- δήγησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ὁ κ. Γεωργιάδης συνελήφθη καὶ οὗτος λίαν πρωί. Ἐκ τῆς ἀστυνομίας καὶ οἱ 3 χω- ρὶς τὰ γνωρίζωσι, τίποτε ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ἀτμάκατον ἣτις τοὺς ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου «Στρατηγὸς Ἀρέλιος». Ἐκεῖ τοὺς ἀνέγνωσαν τὸ φερμάνι, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπηλά- θησαν ὡς ὑποκίτοι. Τότε ἐπληροφορήθησαν δι- ατὶ ἀπηλάθησαν!

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀ- πελάσεως ὁ συνοδὸς αὐτοῦς ἀξιωματικὸς τοῖς ἀνέγνωσε καὶ ἕτερον ἐγγράφον καὶ τοῦτο ἐν ὀνόματι τῆς Βασιλικῆς Ἰταλικῆς Κυβερνή- σεως, διὰ τοῦ ὁποίου τοῖς καθίστα γνωστὸν ὅτι ἐὰν ἀποπειραθῶσι νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Ρόδον ἢ εἰς ἄλλην νῆσον ἐκ τῶν κατεχομέων ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν θὰ συλλαμβάνωνται καὶ θὰ κα- ταδικάζωνται εἰς 5 χιλ. φράγκα πρόστιμον καὶ ἐνδὲς ἔξουσιν φυλάκισιν.

Τότε τοὺς διέταξαν νὰ ὑπογράψουν τὸ ἐγ- γράφον διὰ νὰ φαίνεται ὅτι ἔλαβον γνῶσιν τοῦ περιεχομένου του. Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀπελάσεως, τὸ ὅποῖον σημειώ- τεον ἦτο ἐπ' ὀνόματι τῆς Βασιλικῆς Ἰταλι- κῆς Κυβερνήσεως παρεκάλει τὸν ἀξιωματι- κὸν ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ γράψουν εἰς τὰς οἰ- κογενεῖας των νὰ τοῖς στείλωσιν ἐνδύματα καὶ χρῆματα.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἐδέχθη, ἔλαβε τὰς ἐπιστο- λὰς καὶ ἐπέβη τῆς ἀτμάκατου. Μόλις ἡ ἀτμά- κατος ἀπεμακρύνθη ὀλίγον, τὸ ἀτμόπλοιο ἀνέ- στρε τὴν ἄγκυραν καὶ ἀνεχώρησε. Καὶ οὕτω οἱ ἀπελαθέντες κατέφθασαν ἐνταῦθα ἄνευ ἐν-

τὸν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας ἐξαιτεῖται τὴν συν-δρομὴν των πρὸς κατάπαυσιν τῶν ἀγρίου διωγμοῦ κατὰ τῶν Δωδεκανήσων, ἐπιζητοῦσιν τὴν ἀπελευθέρωσιν των, καὶ παρακαλεῖ ν' ἀ- φήσωσιν ἐλευθερίας ἀπὸ τῆς αἰτίας πολέμου κατὰ τῆς Τουρκίας προσωρινῆς κατοχῆς ἵνα διὰ τῶν ὀπλων διεκδικήσωσι κατὰ τῆς Τουρκίας, τὴν ἑνωσὶν των μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος, ἄλ- λως τε ἡ περαιτέρω κατοχὴ τῶν Δωδεκανή- σων εἶνε καθαρῶς κατακτητικὴ, καθαρῶς Ἑλ- ληνικὴ Νήσος, ἀμειβεσάτου Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἐπιζητοῦσιν δι' ἄλληπαλλήλων δημοφροσισμάτων τὴν ἑνωσὶν των μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἃς ὁ ἐνδοξος Ἑλληνικὸς Στόλος, δύναται νὰ καταλάβῃ, ὅπως καὶ τὰς λοιπὰς, πᾶσα δὲ παρακράτησις, θὰ εἶνε σφραγίσις τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἑλευθερίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1913

Τὸ Προεδρεῖον

Μ. Νικολάου, Γεο. Δρακίδης, Ι. Παυλίδης, Ε. Δεμοιάνης

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑ

ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

— Μήτηρ καιομένη καὶ σώζουσα τὸ τέ- κνον τῆς
— Παῖδες ἀπὸ τὸ παράθυρον
— Σωτηρία κόρης

Ο ΠΑΤΗΡ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Δράμα ταχὺ καὶ συγκινητικὸν ἐξετυλίχθη τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, εἰς τὸ προάστειον τοῦ Ἀγίου Μαρτίνου τῶν Παρι- σίων.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα μιᾶς πυρκαϊᾶς μία μήτηρ περιτυλισσόμενη ἀπὸ φλόγας ἔρρι- ψε τὸ τέκνον τῆς ἀπὸ τὸ παράθυρον καὶ ὤρ- μησε καὶ ἡ ἰδία ἀπὸ τὸ δεύτερον πάτωμα ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου τῆς αὐλῆς.

Οἱ σύζυγοι Ἀμὸν κατῶσαν ἀπὸ πολλῶν ἐ- τῶν εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα μεγάλης οἰκίας ὑπ' ἀριθ. 231 ὁδὸς προστατείου Ἀγίου Μαρ- τίνου.

— Δραματικὴ σκηνὴ

Ὁ κ. Ἀμὸν εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ πρωίας τῆς οἰκίας του ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν συνήθη ἐργα-σίαν του καὶ ἐξ ἀπρονοησίας εἶχε κλείσει ἀνα- χωρῶν τὴν θύραν του διὰ διπλῆς στροφῆς τῆς κλειδῆς.

Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν οἱ ὀλιγάριθμοι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐνοικιασταὶ ἤκουσαν ἀπελπιστικὰς κραυγὰς «εἰς βοήθειαν, εἰς βοή-θειαν πυρκαϊά!» Ἡ θυρωρὸς τῆς οἰκίας κ. Πασκὼλ ἔσπευσε πρώτῃ καὶ παρετήρησεν ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ γαλακτοπώλου τὴν κ.

Ἀμὸν περιβαλλομένην ὑπὸ νέφους καπνοῦ καὶ φλογῶν. Ἡ μήτηρ ἐκράτη εἰς τὰς ἀγκά- λας τῆς τὸν υἱὸν τῆς Ἰωάννην. Ἡ ἀτυχὴς γυνὴ κύπτουσα τοῦ παραθύρου ἐφλέγετο κυριολεκτικῶς. Εἰς τὰς ὑπεράνω

θήρησευμάτων καὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰβραχὴν βέης μετέβη δι' αὐτοκινήτου εἰς τὰ Πατριαρχεῖα πρὸς ἀντεπίσχεψιν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου. Ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς δὲν εἶχεν εἰ-δοποιήσει προηγουμένως περὶ τῆς μεταδόσεώς του, δὲν ἐγένετο εἰς αὐτὸν ἐπίσημος ὑποδοχὴ, προὔπαντηθες μόνον ὑπὸ τοῦ Καπουχεγαγιά κ. Οἰκιάδου, ὅστις καὶ ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸ ἐπίσημον πατριαρχικὸν γραφεῖον. Κατὰ τὴν συνέντευξιν τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ τῆς Α. Θ. Π. ὁ λόγος περιστράφη εἰς τὰ γενικά ζητή-ματα. Ὁ ὑπουργὸς ἐχαρὰκτῆρισεν ὡς πολὺ καταστρεπτικὴν διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν τὴν Βαλκανικὴν συμμαχίαν. Τὸ δόλισθμα τοῦτο, εἶπε, βραδύτερον θὰ γίνῃ αἰσθητὸν, ὅποτε θὰ ἀποξηλωθῇ τελείως μεγάλη μερίς τοῦ Ἑλ- ληνικοῦ ἔθνους, τὸ ὅπερ διετήρησεν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὸν Ἑθνισμόν του.

Ἡ Α. Θ. Π. ἐξέφρασε πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τὴν ἀπορίαν τῆς πῶς ἐγκαίρως δὲν ἐγένοντο τὰ προσήκοντα διαδήματα πρὸς πρόληψιν τῆς συμμαχίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Βαλκανι-κὴν συμμαχίαν. Ὁ Ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι ἀρροῦ τὰ γινόμενα δὲν ἀπογίνονται, ἃς προσπαθῆσωμεν τοῦλάχιστον ἐν τῷ μέλλοντι τοῦρκοι καὶ Ἕλληνες νὰ ζήσωμεν ἐν ἀγάπῃ. Ἐπὶ τούτῳ δὲ παρεκάλει τὴν Α. Θ. Π. νὰ ἀπευθύνεται ἐκαστοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν δι' οἰονδήποτε ζήτημα.

Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν των ταύτην ὁ Ὑπουρ-γὸς ἀπαντῶν εἰς παράπονα τοῦ Πατριάρχου περὶ ἀπελάσεων φιλησύχων πολιτῶν, ἐδεδιώ-ωσεν, ὅτι πρόκειται περὶ παρεξηγήσεως, ἣτις ἦρθη ἡδῇ.

Ἀναχωρῶν ὁ Ἰβραχὴμ βέης προεπέμφθη τιμητικῶς.

— Οἱ Βούλγαροι ἐν Ραιδεστώ

Αἱ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ πηγῆς ὑπευθύνου, ὅτι οἱ Βούλγαροι ἔχουν ἐντὸς τῆς πόλεως Ραιδεστοῦ 7,500 ἄνδρας, ἀποτελοῦντας 4 τάγματα, εἶνε δὲ διασκορπι-σμένοι καὶ θὰ χρειασθῶν μεγάλας δυνάμεις ἐναντίον τῶν ἐπὶ τῆς παραλ